

வ
சிவமணம்

அமர்ர. திருமதி கிராஸெந்திரம் சொர்ணநாயகி
அவர்களின்

31^{ம்} நாள் நினைவு மலர்

12.01.2023

31^ஆ நாள் ந்தையே டலர்

டண்ணுலகு

1945

08

22

ஷண்ணுலகு

2022

12

13

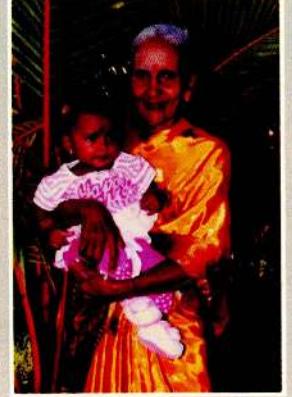
**அயர்ர். திருஷ்டி. கிராசேந்திரம் சொர்ணநாயகி
அவர்கள்**

திதி வெண்பா

சுப கிருது வருடம் கார்த்திகை மாதம் ஒருபத்து
ஏழாம் நாளாம் செவ்வாய் தேய்பிறை ஒல்லா
திதி தன்னில் கிராசேந்திரம் சொர்ணநாயகி
தான் வாழ்ந்து வந்த பூவுலகை மறந்து
வானுலகு தானபெந்தார் சிவன் தாள் தனில்

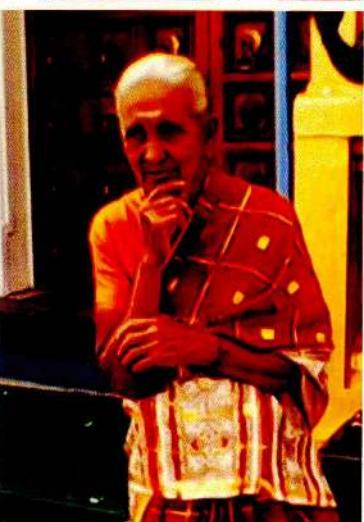

குடும்ப உறவுகளுடனான நினைவுலைகள்

குடும்ப உறவுகளுடனான நினைவுகளைகள்

எம் அன்புத் தெய்வத்திற்கு சமர்ப்பணம்

கண்ணை கிமை காப்பதுபோல்
எம்மைக் காத்து வளர்வித்து உயர்வித்து,
பாசம் காட்டு

ஆளாக்கி எல்லோகரையும் ஒரு நிலையறுத்தி
எம்மை ஆறாத்துயரில் ஆழ்த்தி விட்டுப்போன
ஈழனையற்ற எம் பாசத்தீயாம் எங்கள்
ஏலைதெய்வத்தின் பாதுக்கமலங்களிற்கு
நிம் மலையை காணிக்கையாக
சமர்ப்பிக்கின்றோம்

கணவன், மக்கள்,
மருஷக்கள், பேரப்பிள்ளைகள்,
பூட்டமீன்னைகள்,
சௌகாதுரர்கள், ஜமத்துணிகள்

சிவமுபம் ;

பஞ்சபூராணம்
திருச்சிற்றம்பமை

விநாயகர் துதி

விநாயகனே வென்வினையை வேறுறுக்க வல்லான்
விநாயகனே வேட்கை தணிவிப்பான் - விநாயகனே
வின்னிற்கும் மன்னிற்கும்
நாதனுமாந்தன்மையினால் கண்ணிற் பணியிற் கணிந்து

தீதவாரம்

தாயினும் நல்ல தலைவரென்றழொர்
தம்மடி போற்றிசைப் பார்கள்
ஓயினும் மனத்தும் மருவிநின் றகலார்
மாண்பினர் காண்பல வேடர்
நோயினும் யினியுங் வதாழிலர்பா எக்கி
துழைதூந நூலின ஞாலம்
கோபிலும் கணையும் கடலுடன் கூழ்ந்த
கோணமா மலையூர்ந் தாஒர

திருவாசகம்

அங்கமைய அப்பா ஒப்பினா மனியே
 அன்பினில் விளைந்த அரமுதே
 யாம்மையோ பெருக்கிப் யாழுதினேச் சுருக்கும்
 புழுந்தலைப் புதையனேன் தனக்குச்
 சொம்மையோ ஆய சிவபதம் அனித்த
 செல்வமே சிவையருமானே
 திம்மையோ உன்னேச் சிக்கனைப் பிடித்தேன்
 எங்கெழுந் தஞ்சை தினியே

திருவிசைப்பா

கற்றவர் விழுங்கும் கற்பக கனியை
 கரையிலா கருதைனா கடலை
 மற்றவர் அறியா மாணிக்க மலையை
 மதிப்பவர் மனமணி விளக்கை
 செற்றவர் புரங்கள் செற்ற எம் சிவனை
 திருவீழி பிழுலை வீழுபிழுந்த
 வகாற்றுவன் தன்னை கண்டு கண்டு உன்னம்
 குளிர் என் கண் குளிர்ந்தனவே.

திருப்பல்லாஸ்ரீ

யாவுக்குப் யாவைன் வேண்டியழுதிடப்
 யாற்கடல் ஈந்த பிரான்
 மாவுக்குச் சக்கரம் அன்றநூல் செய்தவன்
 மன்னிய தில்லை தன்னுள்
 அவிக்கு மந்தனைர் வாழ்கின்ற தில்லை
 சிற்றும் பல்லே இடமாகப்
 யாவித்து நட்டப் பயில வல்லானுக்கே
 பல்லான்டு கூறுதுமிம்.

வாழ்க்கைச் சுக்கரம்

கல்விச் சுறப்பும் கலைச் சுறப்பும் முகுந்த
 ஆலங்கேள் என்னும் அழகுடன்
 க்ராமத்தின், இராசலங்கம்
 சௌந்தர நாயக்க்கு ஒளைய
 செல்வப்புதல்யியாக சொன்னானபக்
 ஆயிரத்து தொழுாயிரத்து
 நாற்பத்தைந்தாம் ஆண்டு
 ஆவன் மாதம் ஒருபத்து இரண்டாம்
 தகுந் வந்துநந்துள்

சொன்னம் என்ற
 பயநுக்கமைய அழகும், அந்வம்
 குறும்பும் சுறுசுறுப்புமாக, சொந்தங்களோடு
 சுற்றி விளையாட வளர்ந்து வருகையில்

பெற்றோர்ன் தூநில் நித்தம்
 முள்ளப்பாத்தானை எனும் க்ராமத்துக்கு
 பெற்பெயர்ந்து, அங்கு அனைவர்ன்
 மனம் கவன்ந்த அழகியாக
 அவர் தமக்கை லைச்சும்பீர்ஸ்னையுடன்
 சுற்றாவலம் வருகையில்

மாநியம்மன் அருள்பாலக்கும் மாங்கணைய்
 எனும் க்ராமத்தின்-பூசார்
 குடும்பத்தினரான
 பொன்னம்பலம்-மாண்க்கம்
 தம்பதியார்ன் இரண்டாவது மகளான

இராசேந்திரம் அவர்களை விரும்பி
 திருமணம் எனும் பந்தக்தல் ஒதைந்தார்.
 கோயில் தொண்டோடு விவசாயம்-என
 செறிப்பாக இருந்த வீவாழ்வில்
 கஜேந்திரன், மகேஸ்வரன், நகலேஸ்வரன்
 எனும் புதல்வர்களையும் சத்தியப்பியா
 எனும் ஒரே ஒரு ஆசைப்புதல்வியனையும்
 கடைக்குப்பியாக ஜகந்திஸ்வரதையும்
 பெற்றெடுத்தார்.

பார்ப்பி சீர்ப்பி பண்புள் வழைப் பழக்க
 பிள்ளைகளை கண்டிக்கவும் ஒல்லை,
 தண்டிக்கவும் ஒல்லை-தும்
 பிள்ளைகளுக்கு கல்வி கற்பித்து,

பட்டம் வறாவத்து
 பதவிகளைப் பறவைத்து மனம் மகிழ்ந்தார்.
 காலத்தின் கெடுபிழயால்
 விவசாயம் கைகொடுக்காமல் போக
 தனக்கு தெரிந்த கைத்தொழிலான
 மாவிழத்து ஒழியப்பும் அவ்த்து
 ஊர்மக்களின் பச்போக்கியதோடு
 தம்மக்களின் தேவைகளையும்
 நிறைவேற்ற வந்ததோடு
 எவ்ரது உதவியும் ஒன்ற
 தன்மைப்பக்கயுதனும் உறுதியுதனும்
 அவரது ஒயா உழைப்பாலும்
 சாம்பல்தீவு க்ராமத்தில் அவருக்கென

சிறப்பையும், நற்பெயரையும் பெற்றார்.
 வெள்வாறு வெறது வாழ்க்கைச் சக்கரத்தில்
 மருமக்களாக பூங்கள், ராஜேஸ்வர், சந்திரகுமார்,
 மற்றும் விஜயதர்வீகாவையும்
 சேர்த்துக் கொண்டார்.

பறந்த என்னம் கொண்ட
 பெருந்தகையால் மருமக்களையும்
 நம்மக்கள் போன்று பாரபட்சம்
 காட்டாமல் பாசமாய் நேசமாய்
 பறாமரித்து வந்தார்.

பறர் பள்ளைகளையே ஒதசயோடும்
 பாசத்தோடும் பார்க்கும் வெருங்கு
 பேறப்பிள்ளைகளாக கல்ச்காரந்துயன்,
 டிலுவர்யா, விதுச்சா, வினுச்தா, துவராவர்ண்,
 மகதேஷ், மஹநாவர்ணயும், எட்டன் விவான்,
 யோம் காஞ்சிக்கும் வந்துசேர்ந்தனர்.

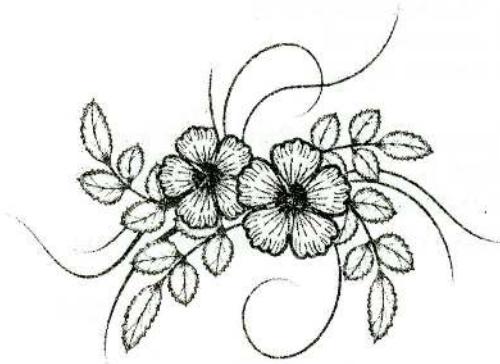
ஆலமரமாய் அனைவருக்கும் குடையாய்
 பறந்து விர்ந்து கிடந்து கூர் விழுதுகளாக
 விக்னேஸ்வரன், கிருஷாந்தன், வினுவரன்,
 நஸ்ரோஜன் பேறப்பிள்ளைகளாக வந்து
 சேர்ந்ததோடு புட்டன் என்ற கூத்தனால்
 விதேஷ் குட்டியும் புர்த்தி செய்து கொண்டான்

கடைகுப்தி மகனான ஜகதீஸ்வரன்
 தான் பார்க்கவேண்டிய தலைகள் நீந்தியா,
 ஒலைக்கை என அனைத்தையும் தரச்த்து
 வந்தார் வெள்ளாடு சென்று அவரது

மகன், மருமகள் மற்றும் பெரா மக்கள்
பேர்ப்பிள்ளைகளுடன் உறவும்
கழ்த்து வந்தார்

ஒவ்வொருக் கற்ற கொண்டிருந்த வெருக்கு
காலத்தில் கட்டினோயால் உடல் உபாதை
ஏற்பட தம்பிள்ளைகளை நினைத்தே
கண் கலங்கனார். அதை அறந்து
கடைகுட்டி மகறும் வந்து சேர்ந்தார்து,
அவரை அனைத்து, அன்னஞ்சுட்டி
ஷாதும் பார்த்தார் ஒவ்வாறு கிருக்கயில்
அவர் தம் உறவுகளை விட்டு
செல்லும் காலம் வந்து சேர தனது
மகன்ன் மழியில் தலைவைத்த வண்ணம்
இவ்வுலகையும் எம்மையும்
விட்டுச் சென்றார்
அன்னார்ன் ஆத்மாசாந்திக்காக
ப்ரார்த்திப்போமாக.

ஓம் சாந்தி ! ஓம் சாந்தி ! ஓம் சாந்தி !

கணவர் புலம்பல்

வழித்துனையாக நீ கிருக்க
வருத்தம் இல்லைல் நான் கிருந்தேன்
யாசம் காட்ட நீ கிருக்க
யாதகம் இல்லைல் நான் கிருந்தேன்

உறுதுனையாக நீ கிருக்க
உபத்திரமும் இல்லைல் நான் கிருந்தேன்
உலகுமே நீதான் என்று
உன்னை மட்டுமே சுற்றி வந்தேன்

காதல் கொண்ட போதும் கண்ணே
என் கால் உடைந்த போதும்
உன் கண்ணீரை நான் கண்டதில்லை
என் கவலையிலும் சிறு ஏந்தோழும் தந்தாம்

என்னவனே நீயற்ற நான்
நீற்ற நான் நிலையற்று சாய்கின்றேன்
நீ வந்தின்றாய் என எண்ணி
வாசல் பார்க்கின்றேன்.

உன் சேகல மழியில் எத்தகை முறச்சு
உன் பண்ணுமுச் சு ஓவிழ்த்து நான் மகிழ்ந்தேன்
உன் வீட்டில் பணமில்லை
உன் சேகல மழியில்

யாசக்கணவன் தவிக்கின்றேன் ஓம்மா
யாற்தும் யாற்து ஓழுகின்றேன் ஓம்மா
யாவியாகி நிற்கின்றேன் ஓம்மா
யாதியிலே விட்டதென்ன என் சொர்ணம்மா

கணவன்

எங்கே சென்றாய் அம்மா அம்மா.....

அம்மா என்ற உறவு அந்தமானது
அன்படன் தான் வளர்த்து
அறிவையும் பண்ணையும் நிறைத்து
வளமான வாழ்க்கையை
வளமாக உயர்யா வாழ்ந்திட
வாழ வைத்த அன்புத் தெய்வமே
எம்பிடம் கீருந்து விடையெற்று
விண்ணுகைம் சென்றிரை
அதைத்தின் உருவமாய்
இடக்கதின் கீருப்பிடமாய்
பண்பின் பெருந்தகையாய்
யாச தநின் உறைவிடமாய்
எம்மோடு அன்பு ஒளியாகவிருந்த உத்தமியே
உங்கள் பூவுடல் ஸ்ட்ரூம் தான் மறைந்து விட்டதும்மா
உங்கள் நினைவுகள் எங்கள் யனதில்
எப்போதும் மறையாதும்மா

புன்னகை பூத்த முகமீமா
சில்லறை சிந்தும் சிறிப்பாலி அம்மா
நெஞ்சாற நேசித்த என் தாலை
ஏழ விட்டு வெகுதுராம் போனாயோ

மின்னளகள் மனம் வெழுக்குதம்மா
பூக்காடிதா மீண்டும் உந்தன் வாழ்வு அம்மா
காண்போயா மீண்டும் உன் முகம் அம்மா

வென்றுதலாய் கேட்கின்றோம்
மீண்டும் எம் உறவில் பின்னளையாய்
வந்து பிறந்திருக்
பெருமையாய் காத்திருப்போய்
துறண்டாமனி விளக்கீக அம்மா

கண்ணீரில் வாழும் பின்னளகள்
மலீகள்வரன், நகுலேஸ்வரன், ஜகத்தீஸ்வரன்

மகள் புலம்பல்

ஓயாது கடல் அலைகள் உண் அன்பு

அம்மா, எனும் முனிறமுத்து
கவிதை தீல்தல - அம்மா
எனக்கு நீங்கள் வாழ்க்கை - நான்
உங்களை அம்மா என்று அதைப்போன்
நீங்களும் என்களை அம்மா
என்றுதான் அதைப்பிரகள்.

என்களை விட்டு நீங்களும் - நல்
உனவு உண்டதுவில்லை - நல்
இடை அணிந்ததில்லை - நல்
உருக்கம் கொண்டதில்லை
நான் அதைக் கண்டதும் தீல்தல

பிள்ளைகள் வாழ்வே - உங்களின் வாழ்வென்று
கஷ்டங்கள் யல யட்டு கழுமாய் உதைத்து
குவெக்கில் எம்கென் - ஒரு
முகவறியினை உங்கள் இழயெய் பெற்றான்
எம்கு பெற்றுத்தந்தது அம்மா - எம்கெல்லைம்
யசியும் தெரியாதும்மா - உங்கள் முகத்தில்
பத்டப்பழம் தெரியாதும்மா - புன்னகை
மட்டுமே நாம் கண்டோம்

தீல்தல என்று சொன்னதில்லையாய்மா
யார்ப்போம் என்றுதான் சொல்விர்கள்

தன்கீர் என்று வருபவர்களுக்கு
தேகீர் தாங்கள் - நீங்கள்
யயக்கத்தியோடு எம்மை - பண்பாக
வளர்த்தீர்கள் - நீங்கள்

பெட கவுடங்களை - உங்களை
 முகம் சொல்லாவிட்டாலும்
 மரத்தும்போன உங்கள் கைகளும்
 தேய்ந்து போன உங்கள் பாதங்களும்
 சொல்லுமய்யா - எமக்ரு

எமக்ரு ஓன்னை மட்டுமில்லை - ஓம்மா
 நீங்கள் என் குல தெய்வம்
 என் ஆயுன் திருக்கும் வகுர - நான்
 மறக்க முறைந்து உங்களை

ஓம்மா ! என்று சும்மா சொன்னாலே - என்ன
 என்று ஒழுவந்து காலையில் நிற்மிர்கள் - தின்று
 கீரு பகலாக நினைக்கின்றோம்
 கதறி ஓலைக்கின்றோம் - ஏனம்மா
 வரவில்லை
 எமக்காக நீங்கள் உதைத்தது போதும் - என்று
 ஒதைவன் உங்களை ஓய்வெடுக்க ஓலைத்தாரோ
 நிம்மதியாய் தூங்குங்கள் என் தாயே....

ஓம் சாந்தி ! ஓம் சாந்தி ! ஓம் சாந்தி !

அன்புடன் மகள் சந்திரகுமார்
 சத்திய பிரியா

பெற்றவளை உர்ச்சினுக்கூகு

யற்றெடுத்து பேனியாதுகாத்து – எனக்கு
பகைகலைகளோடு டட்டமும் பெற வைத்து

ஊர் போற்ற பார் போற்ற – என்கை
உத்தமனாய் வளர்த்தெடுத்து
கஸ்ரவ்கள் யலை பட்டு – என்
கனவுகளை நிதைவாக்கி

எனக்கு நோய் வந்த பொதுல்லாம்
நோன்மிருந்து என்கைக்காத்து
சிரோடும் சிறப்போடும் – நான் வாழ
சிறந்த துகணையும் தேழத்தந்தீர்

நீங்கள் பட்ட கஸ்ரங்கள் – தீவென்றே
நாடுவிட்டு ஊதைவிட்டு உறவைவிட்டு
உங்களையும் விட்டு நான் – நீங்குவந்தேன்

கனவு யலை கண்டேன் ஓய்மா !

கண்மணியோல் என்கை – காத்த
என் தூய்க்கு எத்தகையோ – நான்
செய்ய வேண்டும் என்றும் – என்னி கிருக்கையில்

அத்தகையும் போய்யாக்கி
அவசரமாகி சென்றுவிட்டேர்களே !

கண்ணும் திறக்கும் முன்னே
கதலைந்ததும்மா என் கனவு
மீண்டும் நீங்கள் எங்களிடம் – காலைன
மீண்டும் மாட்டேரோ என்று
கனங்கி நிற்கின்றேன் ஓய்மா
உங்கள் கடைக்குட்டி யின்கை

கீ.ஜெகதீஸ்வரன் (நெதர்லாந்து)

பாசமிகு மக்சாள் பறந்து சென்றாலே

அன்னதன மனமுடத்து
 அன்னியாக வந்தீர்களே - நான்
 அன்னி என்று ஒரு போதுபொதும்
 இடையாக கவிட்டில்லையே.

மச்சாள் என்றும் சொல்லவில்லை
 யறுவீப்பில் நான் வாழ்ந்ததில்லை
 மாங்கனாயில் வழந்திருந்தோர் இருவரும்
 மாற்றுக்கது ஈடு கடத்ததில்லை.

எங்கு சென்றாலும் நான்
 உங்கள் மின் தான் வருகினே முன் சென்றதில்லை
 அங்கு என்று ஈடு நான் கவிட்டில்லை
 அமைதியாக உங்களை நான் தொடர்ந்தேன்.

சன்னூடு கூட போட்டதில்லை
 சரித்திரும் சொல்லும் எங்கள் உறவை
 அருகருகீக இருந்தும் வாழ்ந்தோம்
 அன்னியால் ஒன்றைந்தோம் .

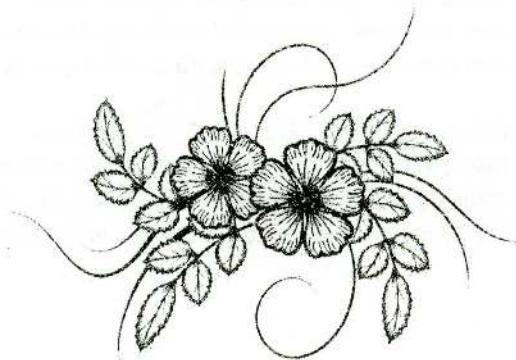
உங்கள் தமிழை மனமுடத்தேன் - நான்
 உறவினில் ஏந்த மாற்றமும் வந்ததில்லை
 என் கணவன் அக்கார்சி என்றழகுத்தனால்
 என் உறவை நான் மறந்து அக்கார்சி என நான்கழறத்தேன்.

பின்னளைபோல் பார்த்து பாசம் காட்டின்றகள்
 பிரிவோம் என்று ஒருபோதும் நினைக்கவில்லை
 குளியிதற்கு தண்ணீரும் அள்ளித் தந்தீர்கள்
 செல்லும் கூடையல்லாம் கூட்டியும் சென்றிர்கள்

வெள்ளிக்கிழமை என்றால் வேகமாய் வந்திலேவன்
 தேவீர் கோப்பையுடன் என்கின தேழக் கொண்டு இருப்பிர்கள்
 -என்று
 தலிமையிலே அழுகின்றேன் தம்பியோடு சேர்ந்திரோ
 மீண்டும் வருவீர்கள் என வாசல் பாரத்து வாழ அழுகின்றேன்

 கோழிப் பக்கம் மெல்லாம் பார்க்கின்றேன்
 கோயிலுக்கோ சௌற்றிர்கள்
 மீண்டும் வருவீர்கள் என்று நான்
 மீளாத்துயரில் வாழ்கின்றேன்.

ஓம் சாந்தி ! சாந்தி ! சாந்தி !

பாசத்தின் வழியே
 இங்கு கைத்துனி
 துறைநாயகம் இராஜேஸ்வரி

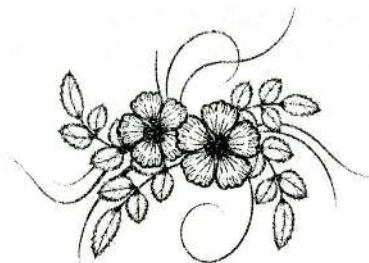
மருமக்கள் புலம்பல் விடிவெள்ளி

நீஜ வாழ்க்கையில் நிறந்தரங்கள் யற்றி
யாசத்துடன், பரிவாக எம் நெஞ்சில்,
அன்பான வார்த்தைகளால்,
சதிய கைத்து கண் திடைக்கும்
நேரத்தில் விழவெள்ளியானது என்னவோ மாமி...!

விள்ளைகள் போல் எம்மிலும்
கடான பாசம் கைத்து,
உணவளித்து, உடை அளித்து
அன்கையும் அளித்து மகிழ்ந்தீர்கள் !
பேரினின்றைகள் மூல் உயிரிலும் மேலான
அன்பு கொண்டர்கள்...!

உங்கள் மருமக்கள் இடைது
தவமான கொடை எக்கு !
உங்கள் அறிவுகரைகள் எம் நெஞ்சில்
கற்களில் பொறித்த எழுத்துக்கள் - போல்
என்றுமே அறியாதவை - மாமி

மருமக்கள்
பூங்கிளி, கிராஜேஸ்வரி,
விஜயதர்ஸ்கா

மருமகனின் புலம்பல்

அமைதியான உருவமாகவும்
அடக்கத்தின் ஒருமிடமாகவும்
பண்மின் பெருந்தகையாகவும்
யாசத்தின் உறைவிடமாகவும்

பூத்த உந்தனி பூவொன்று தவிக்குதம்மா
பூவுலகத்தோர் மனம் வேழக்குதம்மா
பூக்காதோ மின்சூம் உங்கள் வாழ்வு
புலம்பி நாங்கள் அழுகின்றோம்

உறவில் உங்களுக்கு மருமகனானேன்
உங்களுக்கு நான் ஒரு யகன் ஆகினேன்
உங்கள் முகத்தில் யாசத்தை யார்த்தேன்
கொவத்தை யார்க்கவில்லை மாறி

வாழ வைத்த அன்பு தெய்வமீ - மாறி
இவ்வுலகத்தில் ஒருந்து விடை யெற்று நீங்கள்
விண்ணுலகம் விரைந்திர்களோ
விரைந்த உங்கள் ஆத்மா அமைதியாக

கன்முன்னே வாழ்ந்த காலம் கனவாகிப் போனாலும்
எங்கள் முன்னே உங்கள் முகம் என்னாலும்
கன்விட்டு யறையாமல் ஒருமிர்கள்
அமைதியாக துயிலூம் நங்கள் ஆன்மா
இதற்பாதம் சேர பிரார்த்திக்கின்றேன்.

மருமகன்
ச.சந்திரகுமார்

பேர்ப்பிள்ளைகள்

சாம்பல்தீவை சுற்றியிட படைத்தீர்கள்
 சந்தோஷமாக மாரியம்மனிற்கு மாலை போட்டீர்கள்
 மன் மலரும் முன்னங்கே
 மனம் மலர்ந்து யூறியிர்கள்
 பேர்ப்பிள்ளைகளை பேரன்பு காட்டி நிதம்
 உரை போற்றபார் போற்ற உண்மை அன்பு காட்டி
 பச்சியன்புத் தந்த உண்பு விடுதலியே
 புன்னகையை தன்நகையாய் புன்மர்களே

குறும்புகளை நாம் புறிகையிலே
 அரும்புகளாய் அனகைத்து அன்பு காட்டுவிடே
 அரவனைத்து கொண்டாழுவிடே என் அருமை அப்பம்மாவே

தன் பின்னைகளுக்கு மட்டுமன்றி
 தன் பேர்ப்பிள்ளைகளுக்கும் கல்வி ஊட்டி ஆழாத்த
 நன்னாலான உதவிகளை எல்லாய்
 தன்னம்பிக்கக்கூடியாகு செய்தீர்களே

அழைத்தின் பணி பூன்று புன்னியனங்கள் தேழியிர்கள்
 கன்னியாமூர் வாழ்த்தின்கு கடமைகளை செய்தீர்களே
 விண்ணகத்தை துன்னகமாய் விரும்பித்தான் சென்றிடே
 ஆண்டவனை வேண்டுகளின்றோம் சொற்ககம்
 அநில் நிருறைய
 ஓம் சாந்தி சாந்தி சாந்தி

என்றும் உங்கள் அன்புப் பேர்ப்பிள்ளைகள்
 பிழைக்குவியா,விதுசனா,வினுசிதா,
 லக்ஷ்மிகா,திருஜுன்

பேர்பிள்ளைகள் புலம்பல் வானத்து நடசத்திறம்

அம்மம்மா.....

கோழக்கு நிகர் இல்லை உன் அன்பு
என் கண்கள் உன் முகம் தெருகித... !
என் திதயம் உன் அன்கைத் தெருகித... !
என்கே சென்றிர்கள் அம்மம்மா... ?
எங்கள் தூக்கம் எங்கள் மற்றொரும் வேதன
கட்டி அனைத்துங் தரும் உங்கள் முத்தங்கள் என்கே ?
புரியால்ல நிற்கின்றோம் !
மாற்றங்கள் ஏன் ?
புரியாத வயதெங்கு
உங்கள் அன்பு மட்டும் புரிந்த வயது
எங்கள் வளர்ச்சியை நின்கள் யார்க்க
விரும்பின்றிகள் அம்மம்மா... !
வானத்து நடசத்திறமாக நாங்கள் உங்களைப்
யார்க்க, நீங்கள் எங்களைப் பார்த்து
சிறித்து மகிழ்விர்கள் என்ற நம்பிக்கை
எமக்கு உண்டு அம்மம்மா... !

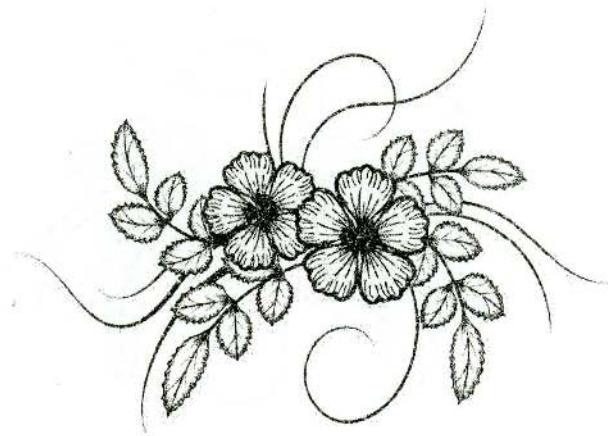
அன்பும் பேர்பிள்ளைகள்
துஹாஹினி, மஹாதேவி, மகிழ்வாஹினி

பெருப்பிள்ளை

இயாது கடல் அவைகள் உள் ஆன்பு

தத்தி தவழும் சிறு மழக்கைகள் நாம்
 அபியம்மா என்றழைக்க நீங்கள் அருகில் இருக்கவில்லை
 எங்கள் அபியாகவே பெற்றெடுத்த
 உங்களை பார்க்க நாம் வருகிலோம்
 நீங்கள் ஒழு வந்து எங்களை
 அதைத்து முத்தமிழுவீர்கள் என்று
 நாம் காத்திருக்கம் வேயளத்தில்
 எங்கு சென்றிர்கள் அபியம்மா
 ஓர வாருங்கள் பல முத்தம் தாருங்கள்

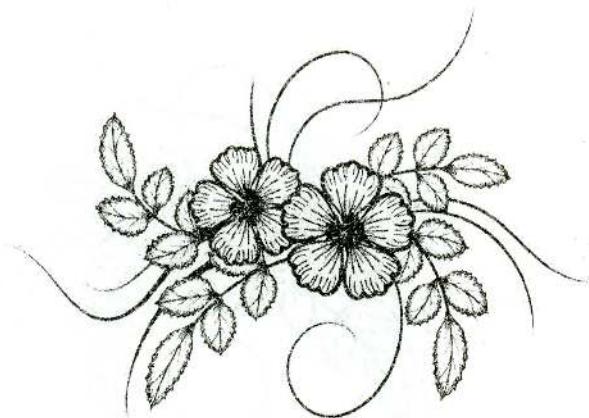
எதிர்பார்மிடுன் நவீனம் பூட்டன் :
 எய்டன் விவான், வீயம் கார்த்திக்

பூட்டனின் புலம்பல் தேடுகிறேன்

பொய்யாக்கி போகிற்களே
 என் அம்மா சொல்வார்
 எந்தன் பூற்றுயம்மா
 என்னைக் கண்டால்
 ஒன்பத்தில் திழைப்பாராம்
 பாசத்தோடு என்னை
 தொட்டுக் குளியாம்
 பாலுப்பீடு பல கததகள்
 சொல்வான் என்று
 அத்தனையும் யொய்யாக்கி
 அம்மாளைச் சிமிடம் சென்று வீட்டெர்கள்
 என்று, ஒன்று கூறுகின்றார்
 பூற்றுயம்மா என்னை பார்க்கவுமாட்டெர்களா ?

பூட்டன் விடுதலை

நிருகோணமலை சாம்பல்தீவு மாங்கணாப் யாரியம்மன் காவியம்

திருமருவு கோணமலை தன்னிலைர் பாலிற்
செப்புசம்பஸ்தீவிலுற்றிரும் தெய்வம்
பெருமை பெறு மாங்கணாப் என்னு நற்பதியில்
புக்டோடு வீற்றிருந்தகில் மதிழுள்ள
அநுமருவு மற்யவர்கள் குழமது தளர்க்க
அநுள் முத்துமாரி மேற் காவியம் பாட
கருமருவு யானை முகழுடைய என்னையன்
கழலினைகளன் போகுதுதி செய்குவாடும்

ஓராறு கோணமதிலுற்றவழும் நீலே
உன்னையுள சக்தியாப் நின்றவளும்
தீராத வினைகளை தீர்ப்பவளும் நீலே
திக்கெல்லாம் வலமாக வந்தவளும் நீலே
பாரதி புதமாப் நின்றவழும் நீலே
பச்சைமால் தங்ககயாப் வந்தவளும் நீலே
நேரான மாங்கணாப் தனில் வீற்றிருக்கும்
நிமலையே முத்துமகமாரி யென் தாடியே

அவவழுவு மல்வுமன ஓங்காரி
இங்நீத நடத்தில் வல்ல சிங்காலி
சவ்வுமையுங் கிளியுமான கெழ்மிறி
சகல கதை வல்லவர்கள் போற்று றிங்காரி
கெளவுமென் பனிதுழயிற்கட்டு மாங்காரி
ஒவ்வு மொவ்வுமென்று மாங்கணாப் தன்னில்
உற்றுவாழ் முத்துமாரி யென்தாடியே

கருகண மதை பொழியுமிரு கண்களுடையவளே
 கையில் கயாலமதையேந்து நிற்பவளே
 பெருமை கொழுகுக்கு கட்கம் பாசுமிகைவகள்
 பிரியமஸ் கைகளில் தாங்கியே வந்து
 உருமையுள் சீங்க வாகனம் தளிலையூறி
 உலகுமோர் பினித்தன நீக்கியேயருள
 அருமையுள் மாங்கணாய் தனில் வீற்றிருக்கும்
 அன்னனையே முத்துமகாமாரியென் தாடிய

தஞ்சௌமன வேடுதனையடைந்த வழயாற்க
 தாமதஞ்சௌம்யாது வந்தாருள் கரக்க
 செஞ்சை போதை கலீர் கல்வெனத்
 திருவூருகளை நடந்தே வந்து நீயும்
 அஞ்சே வேண்டாம் மக்கக்காலமும் நீர்
 அச்சமின்னையலே வாழ்வீர்களே என்று
 கொஞ்சமொழி ஈறியே மாங்கணாய் தனில்
 குலவிழுறு முத்துமகாபரியென் தாடிய

வாதழுதலான பின தீர்க்கும் என் தாடிய
 வல்லசூர் தங்களை வகுதக்க வந்தாடிய
 வேதகளை செய் பிள்ளி சூனியமெல்லாமிப்போ
 விலகவருள் செய்தெனைக் காத்தருளுதற்க
 தேமினி யிலுன்றதையீப் போற் தெய்வமில்லை
 வேதாந்த சக்தியாய் நின்றொழி விளங்க
 தீதில் புகழ் மாங்கணாய் தனில் வீற்றிருக்கும்
 வல்ல புகழ் முத்துமகாமாரியென் தாடிய.

பேச்சியின் வழவமாய் வந்தவரும் நீலே
 பிரியமறை காளியாய் வந்தவரும் நீலே
 ஆச்சி காலோசியாய் வந்தவரும் நீலே
 ஜய சாமுனியாய் வந்தவரும் நீலே
 பேச்சுவெவாகவையாய் வந்தவரும் நீலே
 புகளறு வராகியாய் வந்தவரும் நீலே
 வார்சதென மாங்கணாய் தனில்வீற்றிருக்கும்
 வல்ல புகற் முத்துமாரியென் தாலே

அஞ்சாத ராட்சத்ரகள் தங்களை வகுத்துப்
 பிள்ளைய மக்களை காந்து ரட்சித்துப்
 பஞ்சாயத் தன் தங்கையாகவே வந்தாய்
 பத்மாசனத்தி மைத்துனியாயிருந்தாய்
 நுஞ்சாத குவரவன் தன்னை நீ தந்தாய்
 சொல்லிய காருகளெல்லாம் பெயர் புதனை
 விஞ்சாத மாங்கணாய் தன்னில் வீற்றிருக்கும்
 விமலையே முத்துமக மாரியென் தாலே

மிஞ்சுமதி நுதலினாயுன்னை யென்னாழும்
 பிரியாது மனமதில் நினைத்தவர்களுக்கு
 வஞ்சகப் பில்லியே ஒனியத்தொநு
 கைகுறி மதலான கொழுய நோயெல்லாம்
 பஞ்சிதைப் போல் பறந்திலவிடும் தாலே
 பத்மாசனத்திலை திருவருள் கரந்து
 அஞ்சிசலன்சிற சுறு மாங்கணாய் தன்னில்
 ஓமர்வற்ற முத்துமகமாரியென் தாலே

மன்னு புகழ்சீர் திருகோணமைநகர் தன்னில்
 மாதுபிழயன்னமென நடையம்கையிடோடு
 பின்னமல்லாமல வீற்றிருந்ததானும்
 பெருமையுள் கோணமூடியகனமுகள் வாழி
 தன்னிரில் சொவநெறியாளரும் வாழி
 தகுதியின்ஸி யசு செந்தெல் கன்னலும் வாழி
 உன்னிய மாங்கணாய்தன்னி வீற்றிருக்கும்
 உயர் முத்து மாரியும் வாழ வாழியிலே.

மங்களம்

அரியுமதறும் பறையுமென்று மங்களமே
 அரசர் செங்கோல் நிதம் தனளக்க மங்களமே
 வரியை தமிழ்மாலை பக்ரவைனர் மங்களமே
 வழு செந்தெல் மதழுபெய்து வாழ மங்களமே
 குறைகள் ஒல்லாமலே புச்சனகள் பிரிகின்ற
 குலமோங்கு காந்தார் குறவழுர் மங்களமே
 பறவை குழ் மாங்கணாய் நகர் பதியிலுறைகளின்ற
 பகர் முத்து மாரியதமலரு மங்களமே

மாரியம்மன் காவியம் முற்றிற்று

இயற்றியவர்

சிவபூஷி. ஏ.வை.வில்வலிங்கக்குருக்கள்
 பிரதம குரு சின்னத்தொடுவாப் பிந்தயகர் ஆலயம்
 உட்புவனி

தொகுப்பு

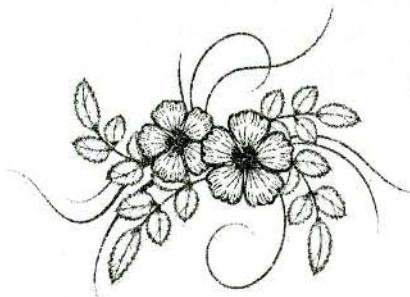
கோ.துறைநாயகம்
 மாங்கணாய் மாரியம்மன் ஆலயம்
 சாம்பல்தீவு

ரூப்கல்

அன்பனை நன்றத்தல்
சொற்றைம் ஒக்கா
சாம்பல்தீவு கிராமத்தல், என்
சிறுபூரை நட்கள்ல்
உணவும், தேநிரும் ,
கொள்ளாத அன்பமாய்
அள்ளித் தந்த ஒன்னாஞ்
தாய் இன்று காலமாக்னார்
வெற்றுப் பாத்திரங்களில் நீர்
தன்னை நிறைப்பது போல
கடவுள் அவ்வப்போது
அனுப்புக்ன்ற மன்றர்கள்
தங்களை எங்களில்
நரப்பி விடுகிறார்கள்-நீங்கள்
50சதுக்குக்கு அள்த்த
சுகவயான ஒழியப்பத்திலும்
தகரக் குவளையில் கையில்
உல்லுப்பான் சிரியடன் நக்க
குழத்த தேத்தன்னியிலும்
நீங்களே நிறைந்திருந்திர்கள்,

உங்கள் அன்பும் , பேச்சும்
 அதன் உயிராக ஞந்தது
 சாம்பல்தீவு கருமத்தின்
 வறவாறு நீங்கள் - உங்களை
 எங்கள்ல் நிறப்பியே
 செல்க்கிறகள், அதன்
 நினைவுகள்ல் என்றும்
 வழிவிருகள்!!! நீங்கள்
 அடிக்கடி கூறுவது போல
 “மலைக்கு (திருமலை)
 போய்று வாழன்
 என்பதாகவே நினைத்து
 வொள்கிறேன்!!!

செல்வேந்திரன்
 நகுவேந்திரன்
 (யாழிப்பாணம்)

யொது அறிவு

01. உலகில் முதன் முதலில் யென் பிரதமர் வந்த நாடு யாது ?
இலங்கை (Srilanka)
02. சீனி உற்பத்தி செய்யப்படும் நாடு யாது ?
பிரேசில் (Brazil)
03. இலங்கைக்கு அடுத்ததாக பெளத்தசமயத்தை அதிகம் பின்னரற்றும் நாடு எது ?
தாய்லாந்து (Thailand)
04. மலர்கள் அதிகம் காணப்படும் நாடு எது ?
நெதர்லாந்து (Nethalands)
05. உலகை கிண்ண காற்பந்தாட்ட விளையாட்டு இறுதியாக எந்த நாட்டில் நடைபெற்றது ?
கட்டார் (Qatar)
06. உலகில் மிகச் சிறிய தேசிய கீதுத்தை கொண்டுள்ள நாடு எது ?
ஜப்பான் (Japan)
07. ஒவிய்பிக் விளையாட்டை உலகிற்கு அறிமுகப்படுத்திய நாடு ?
கிரீஸ் (Greec)

நன்றி நவீல்கிள்ளோம்

“எந்நன்றி கொண்டார்க்கு உய்வுண்டாம் உய்வில்லை
செய்ந்தன் ரி கொற்ற மகற்கு”

அன்பு அன்னை அயர்ர் திருமதி சொர்னநாயக
இராசேந்திரம் அவரகள் எம்மூவிட்டுப்
பிரந்து சிவன்றை சேர்ந்தார் எனும்
செய்தி கேட்டு ஓடி வந்து தூயர்
பக்ரீந்த அன்பு நெஞ்சங்களுக்கும், தொலைபோச்
மூலம் ஆறுதல் சொன்னவர்களுக்கும்,
ஏறுத்திருயைகளையும் சிறப்பாக நடாத்த
தோனோடு தோன் நன்றவர்களுக்கும்,
அன்பு உள்ளவர்களுக்கும் மலர் வளையும்,
பதாதைகள், பிரசுரங்கள் வைத்து அஞ்சல்
செலுத்தியவர்களும், அன்பு உள்ளங்களுக்கும்
மேலும் பல வழிகளில் உதனிய உற்றார் உறவனர்,
அயலவர், நன்பற்கள் மேலும் ஒந்நாலை
அழகுற அமைத்த அச்சகத்தினருக்கும் எமது
நெஞ்சார்ந்த நன்றயை
தெரிவ்த்துக் கொள்கள்ளோம்.

நன்றி

குமுபத்தினர்

86 ஓம் வட்டாரம் ,

மாங்கனாய் அநுக்குபார் வீதி ,
சாம்பல்தீவு திருக்கொண்மலை

வம்ச விரு

இராசலிங்கம் + சௌந்தரநாயகி

- (அமர்) கில்சூமிபிள்ளை
- (சௌந்தரநாயகி)
- புனிதராசா
- (அமர்) துறைநாயகம்
- செல்வநாயகம்
- (அமர்) வசந்தாதேவி
- இராசநாயகம்
- ஞானம்
- பெரின்யநாயகம்
- கனகநாயகம்
- அமிர்தநாயகம்
- சிவபோகநாயகம்
- ஜெயகெளரி

சௌந்தரநாயகி + இ

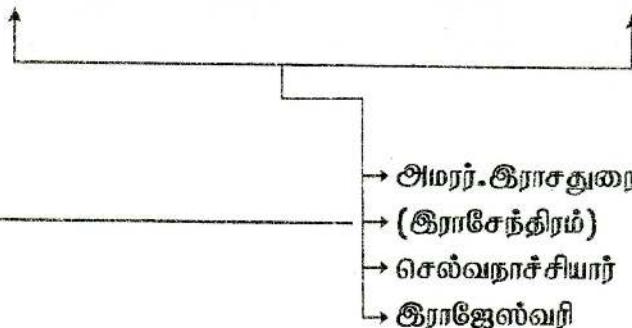
கஜேந்திரன்
(அமர்)

மகேஸ்வரன் நல
+
பூங்கிளி

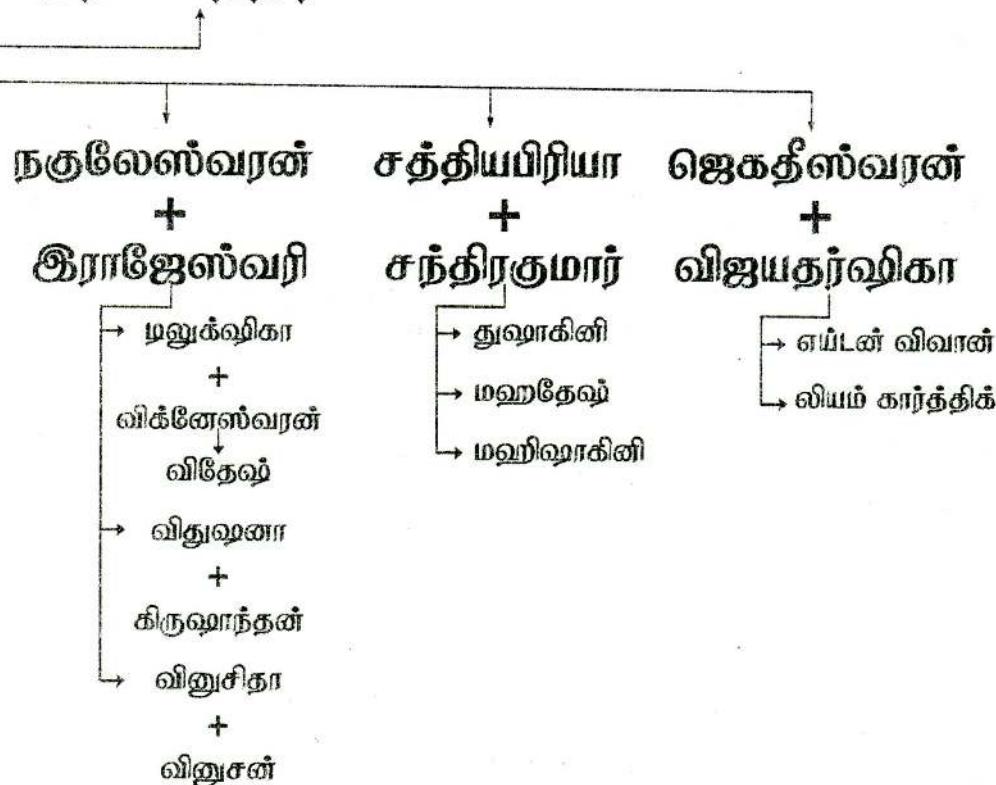
- கக்ஷிகா
- +
- நிரோஜன்
- தினுஜன்

குட்சம்

பொன்னம்பலம் + மாணிக்கம்

கிராசேந்திரம்

கீதாஸ்தரம்

எது நடந்ததோ அது நன்றாகவே நடந்தது.
எது நடக்கிறதோ அது நன்றாகவே நடக்கிறது.

எது நடக்க இருக்கிறதோ
அதுவும் நன்றாகவே நடக்கும்.

உன்னுடையது எதை இழந்தாய்?

எதற்காக நீ அழுகிறாய்?

எதை நீ கொண்டு வந்தாய்?

அதை நீ இழப்பதற்கு.

எதை நீ படைத்திருக்கிறாய்

அது வீணா குவதற்கு.

எதை நீ எடுத்துக் கொண்டாயோ

அது இங்கிருந்தே எடுக்கப்பட்டது.

எதை கொடுத்தாயோ

அது இங்கேயே கொடுக்கப்பட்டது.

எது இன்று உன்னுடையதோ

அது நாளை மற்றொருவருடையதாகிறது.
மற்றொருநாள் அது வேறொருவருடையதாகும்.

இதுவே உலக நியதியும்,

எனது படைப்பின் சாராம்சமுமாகும்.

-பகவான் முநி கிருஷ்ணர்-

